

дѣтководителскій начинъ, ако тѣе не сж прѣдложили право недоумѣніе-то си, да ги докаратъ първомъ на правото прѣдложеніе, и подирѣ съ учителскій начинъ да разрѣшаватъ недоумѣніе то имъ.

Когато учителя' прѣподава, този, който има намѣреніе да обогати ума си отъ негово то поученіе, длѣженъ е да внимава добрѣ; защото ако не внимава, тогази и учителя огорчава и себе си нищо не ползува.

И тъй съсъ този начинъ, както рѣкохмы, познанія та на работы тѣ ги получаemy или отъ себе си, или отъ учители тѣ; а сжденіе-то и мысленіе то става отъ самы-насъ. Въ тѣхъ можтъ да са случятъ и погрѣшки.

Погрѣшки тѣ въ сжденіе то и въ мысленіе-то случаватъ са повече отъ туй, дѣто ищемъ да сждимъ за нѣща, които незнаемъ, или отъ туй, дѣто даваме сжденіе прѣдъ да испытамы добрѣ едно нѣщо.

За туй длѣжны сме да изучаemy добрѣ сѣко нѣщо, и първомъ да испытаemy внимателно за него, че тогазы да правимъ сжденіе и да увѣрјаваме че еди-кое-си нѣщо е таквозъ или она квозъ.

Потрѣбно е еще да знаймы какъ да имаemy правы начяла за сѣко нѣщо, си рѣчь какъ даземаemy правы данны, отъ които да можемъ да заключаваме право, и да изваждаemy таквызи сжденія, които да неможтъ да са изобличаватъ като неистинны. Тѣзи сила, съсъ която отъ даденны или видимы познаты нѣща можемъ да сждимъ и да заключаваме за непознаты нѣща, е онуй, което са казва разумъ. И този разумъ и знанія та на вещи тѣ правятъ на да сме различни отъ безсловесны тѣ животны.

Мав 12-35184
0 40